

EN PRIVATGALLERIST MED PÅGANGSMOT

Galleristen foran maleri av Peter Skovgaard (utstilling i april 2009)
- Det er tredje gang jeg stiller ut Århus-kunstneren som jobber i Berlin.

Galleri Semmingsen feirer sitt 10-årsjubileum med en bredde av samtidskunst innen maleri, fotografi, grafikk og objektkunst under ledelse av en forholdsvis ung gallerist. Norge har nå en større mengde billedkunstnere enn noen gang tidligere, og hovedstaden er full av kunstvisninger.

Tekst: Leena Mannila, Kunst- og designskribent
Foto: Dan Petter Nergaard

I første omgang åpnet eier og daglig leder Astrid Hilde Semmingsen sitt eget galleri i 1999 på Skillebekk. Deretter overtok hun lokalene til Galleri Stenersen i bydelen Frogner i Oslo, da dette ble nedlagt i 2005. Galleriet har gode lokaler og veggarealer for visning av samtidskunst, og beliggenheten er utmerket.

Helle Kaarem, 150x150 cm, akryl

Astrid Hilde Semmingsens kompetanse som privatgallerist bygger på tidligere erfaringer med gallerivirksomhet og kunstutdanning for egen del. I åtte år drev hun Galleri D40 på Solli plass, – det store grafikk-galleriet. Hun erfarte da at yngre mennesker kjøpte eksklusiv grafikk i et prisnivå opp mot 60.000 kroner. Det ga henne mot til å la denne gruppen kunder bli kjent med nyetablerte kunstnere fra sin egen generasjon, så hun etablerte eget galleri. Tidligere hadde hun planer om å bli maler eller designer og skaffet seg derfor utdanning innen grafisk design, møbelsnekkeri og maleri. Men hun ombestemte seg og valgte ikke å bli utøver innen kunstfag.

HOVEDENGASJEMENTENE I STARTFASEN

Astrid Hilde Semmingsen har satset spesielt mye på malere. Kunstnerstallen består allerede av 31 kunstnere. 22 av dem er malere, fem er fotografer og to grafikere og objektkunstnere. De fleste er født i 1960-årene, og noen i 50- og 70-årene. Flere kunstnere deltar på gruppeutstillinger og har jevnlig kontakt med galleriet, uten at de er nevnt på galleriets nettside.

I etableringsfasen rundt slutten av 1990-årene mente galleristen Semmingsen at det var et behov for et opplysende og aktivt galleri i Oslo for nyetablerte malere. Hun ønsket å gi publikum en guiding i de nye orienteringene i samtidskunsten. Kunstnerne har hun valgt selv, flere av dem parallelt. Målet er at de skal bli tatt alvorlig i kunstbransjen. Siden kunstnerne var såpass nyetablerte i startfasen har veien frem til dagens situasjon vært både lang og hard. Hun ønsket å vise en bredde med

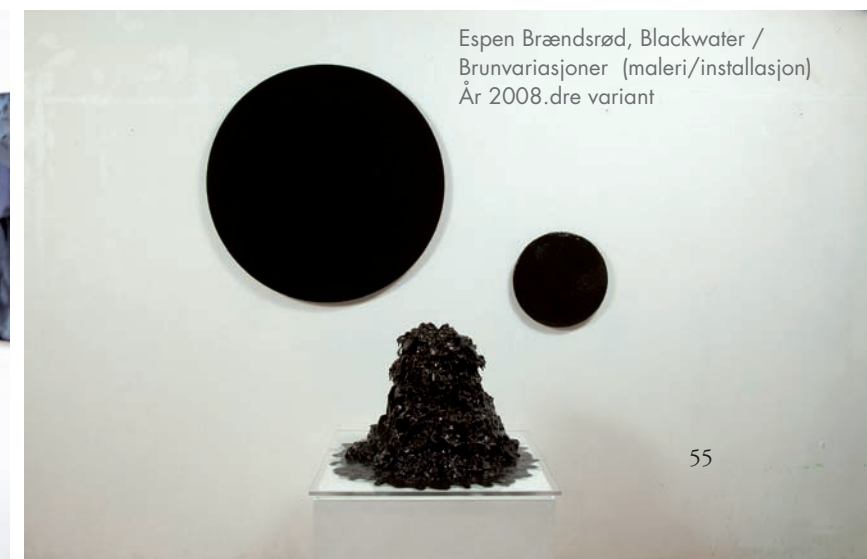

Thomas Knarvik, Janne
maleri, olje på lerret.
Str: ca 100x80 cm.

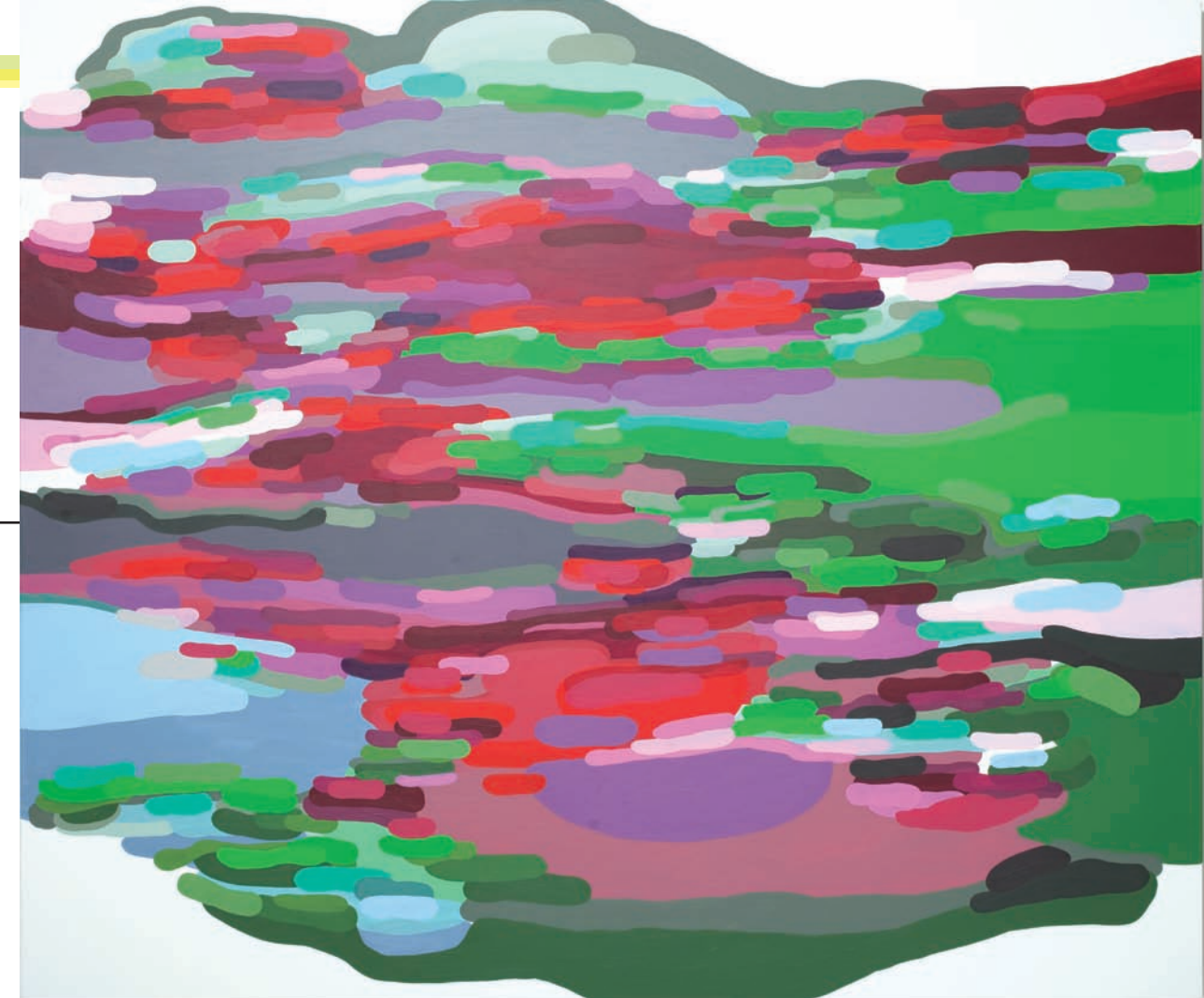
Under: Kari Mette Wik og
Astrid Hilde Semmingsen
monterer utsillingen til Wik
som åpner 9.mai. varer
f.o.m. 30.mai

Espen Brændsrød, Blackwater /
Brunvariasjoner (maleri/installasjon)
År 2008.dre variant

Christine Istad, Hiroshima #01
110x160 cm, fotografi av
Christine Istad 2008

Esther Maria Bjerneboe, Resepsjon#3, 130x155 cm, 2009

solide kunstnere med forskjellig uttrykk. Gruppen utfyller hverandre nå, fra det helt figurative til det konstruktive.

- Det har vært viktig å finne utøvere med høy integritet. De skal tåle med- og motgang. Det er viktig for meg at kunstnerstallen gjenspeiler bredden på dagens kunstscene, og at de har potensial til å bli riktig store. Kjente navn har ikke vært mitt hovedengasjement. Jeg ønsker ikke at bare et par kjente navn skal bære galleriet, derfor tar det ekstra lang tid å få gruppen kjent hos publikum.

- Jeg skjønner. Dagens kunstscene er mangfoldig, og dine malere er svært individuelle i sine uttrykk. Synes du at galleriet har fått en klar identitet, og er du selv fornøyd med visningene?

- Ja. Jeg synes jeg har fått bekreftelse på at det er høy standard i de varierte kunstneriske ytringene. Det er sagt fra flere hold i de siste årene. Jeg er selv veldig fornøyd.

Det tar tid å bygge opp et galleri og gjøre det kjent og trygt for publikum. Kundene må modnes. Galleriets nettsider blir flittig besøkt, og etter besøk på utstillingene er nettsidene en god kontaktkanal.

satse på kunstnere som ikke nødvendigvis selger så godt. Galleriet har ingen støtteordninger, ingen form for sikkerhet for å kunne skaffe lån.

- Jeg må innrømme at det ikke bare har vært rosenrødt. Det har vært mange søvnløse netter. Men økonomiske bekymringer bør man holde for seg selv, slik at verken kunde eller kunstner skal bli uttrygge på deg som bedrift.

Kunstnerne i stall Semmingsen er fornøyd med galleriet, og det er knyttet nye bånd mellom dem. Men de er så selvstendige i sitt arbeid at de åpenbart ikke har behov for å bli en vennegjeng. Mange av galleriets malere underviser også på høyskoler og kunsthøgskoler, på malerkurs og for privatelever. Det viser hvilket nivå de er på som fagfolk.

I følge Astrid Hilde Semmingsen har malerne fått god status i fagmiljøet og hos publikum. Kundene er ofte par med to gode jobber, er bereiste og ser mange store utstillinger og kunstnere i metropolene. Deres personlige smak modnes med dette. De holder seg gjerne unna rampelyskunstnere for å kunne ta personlige valg.

PRIVAT GALLERI MED UTFORDRINGER OG GEVINSTER

Økonomien er ofte en stor utfordring for de private galleriene. I Galleri Semmingsen er man også innstilt på å

DET ER VIKTIG FOR MEG AT KUNSTNERSTALLEN GJENSPEILER BREDDEN PÅ DAGENS KUNSTSCENE OG AT DE HAR POTENSIALET TIL Å BLI RIKTIG STORE

EN KUNSTNERKRETS MED STOR BREDDE

Flere av kunstnerne har stor bredde i sine uttrykk. Flere av dem skaper nonfigurative arbeider, selv om inspirasjonskildene ofte er naturbaserte (Esther Maria Bjerneboe). Kari Mette Wik er meditatív, og maleriene er organiske øyeblikk. Maleriene til Helle Kaarem er koloristiske og enkle bilder med blomstermotiver og konkrete med objekt-karakter. Bente Bøyesen opererer med organisk formspråk og rike farger, og Anne Siv Falkenberg Pedersens mystiske akrylmalerier er realisert med organisk og geometrisk formspråk og enkel og lys fargebruk. Anne Biringvad bruker med mørke farger i sine abstraherte arbeider med naturmotiver, Anne Kathrine Stangeland skaper malerier av naturen i harmoniske farger, og dansken Peter Skovgaards malerier er spontane

Marius Moe, olje på plate
Fra utstillingen i januar. 12x15 cm.

og ekspressionistiske med skisseaktig hovedpreg. Det er mye abstrakt eksperimentering. Få er detaljorienterte og figurative malere (Hanna A. Høiness). Noen skaper monokrome og stripede arbeider (Ruth Elisiv Ekeland, og

Espen Brændsrød), mens det også finnes maleri- og installasjonskunst med rytmiske form- og fargekombinasjoner (Axel Tostrup-Evensen). Thomas Knarviks portrettmalerier er tegneriske i formspråket.

Det fotografiske er inspirasjonen for malerne Christopher Rådlund og Marius Moe, og et par av fotografene skaper maleriske fotografier. Christine Istads nylig viste monumentale fotografier er maleriske i enkle former og nyanserte farger - spektakulære kunstverk med asiatiske byer som inspirasjonskilde. Hun viste også videokunst. Knut Steinar Bøe viste nylig 38 store fotografier med motiv av

Astrid Hilde Semmingsen i galleriet med hunden Lurven.

KUNSTNERSTALLEN FÅR EN DEL GODE ANMELDELSER I DAGSPRESSEN

Haukelifjell i sterke farger. Grafikeren Terje Resells menneskemotiver er særs enkle i formspråk og Ingar Øistad skaper tegnerisk grafikk med kvinnemotiver. Keramikeren Tulla Eliesson og Janine Magelssen er galleriets objektkunstnere med monokrome og temmelig minimalistiske veggskulpturer.

Kunstnerne oppnår en del gode anmeldelser i dagspressen, men ikke så ofte som ønskelig. Private kunstsamlere og store bedrifter er blitt en del av kunstdegruppen. Museet for Samtidskunst, Nasjonalgalleriet og Kunstindustrimuseet har også gjort innkøp.

Astrid Hilde Semmingsen synes hun har klart å bygge en galleriets grunnmur over en 10 års periode. Hun er optimistisk og tror at det kan bli lettere å være privatgallerist i fremtiden. "Jeg har kommet for å bli."

Leena Mannila